

DS1 - Θεμελιώδεις Έννοιες

ds1

1. Ορισμός

$\{x_1(t), x_2(t)\}$ που πληρούν τις εξισώσεις: $(\prime = \frac{d}{dt})$

$$\left\{ \begin{array}{l} x_1'(t) = x_1^2 + 2tx_1x_2 + \sin x_1 = f_1(t, x_1, x_2) \\ x_2'(t) = tx_1 - \frac{x_2^3}{x_1} - \cos 2x_2 = f_2(t, x_1, x_2) \end{array} \right\} \xrightarrow{\bar{x} = (x_1, x_2)^T}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} x_1' = f_1(t, \bar{x}) \\ x_2' = f_2(t, \bar{x}) \end{array} \right\} \xrightarrow{\begin{array}{l} \bar{f} = (f_1, f_2)^T: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^2 \\ f_i: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}, i=1,2 \end{array}} \bar{x}' = \bar{f}(t, \bar{x})$$

Γενικεύοντας: Για n -μεταβλητές:

$$\{x_1(t), \dots, x_n(t)\}, \text{ δηλαδή } \bar{x} = (x_1, \dots, x_n)^T$$

το σύστημα των n -D.E 1^{ης} τάξης είναι:

$$\left\{ \begin{array}{l} x_1' = f_1(t, \bar{x}) \\ \vdots \\ x_n' = f_n(t, \bar{x}) \end{array} \right\} \xrightarrow{\begin{array}{l} \bar{f} = (f_1, \dots, f_n)^T: \mathbb{R}^{1+n} \rightarrow \mathbb{R}^n \\ f_i: \mathbb{R}^{1+n} \rightarrow \mathbb{R}, i=1, \dots, n \end{array}} \boxed{\bar{x}' = \bar{f}(t, \bar{x})} \quad (1)$$

- Ειδικές περιπτώσεις συστημάτων

α. Αν $\bar{f} = \bar{f}(x)$, δηλαδή $f_i = f_i(\bar{x}), i=1, \dots, n$

το σύστημα καλείται αυτόνομο:

$$\boxed{\bar{x}' = \bar{f}(\bar{x})} \quad (2)$$

$$\bar{f}: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n, \quad f_i: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}, \quad i=1, \dots, n$$

β. Έστω το σύστημα ($n=2$):

$$\begin{cases} x_1' = t x_1 - x_2 + t^2 \\ x_2' = \cos t x_1 + \frac{1}{t^2} x_2 + 1 \end{cases} \quad \text{ή} \quad \begin{pmatrix} x_1' \\ x_2' \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} t & -1 \\ \cos t & \frac{1}{t^2} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} t^2 \\ 1 \end{pmatrix}$$

και γενικότερα:

$$\text{Αν} \begin{cases} x_1' = p_{11}(t)x_1 + \dots + p_{1n}(t)x_n + r_1(t) \\ x_2' = p_{21}(t)x_1 + \dots + p_{2n}(t)x_n + r_2(t) \\ \vdots \\ x_n' = p_{n1}(t)x_1 + \dots + p_{nn}(t)x_n + r_n(t) \end{cases} \quad \text{ή}$$

$$\boxed{\bar{x}' = P(t)\bar{x} + \bar{r}(t)} \quad P(t) = (p_{ij}(t))_{n \times n}, \quad i, j = 1, \dots, n \quad (3)$$

$$\bar{r}(t) = (r_1(t), \dots, r_n(t))^T$$

το σύστημα καλείται γραμμικό,

μη ομογενές ($\bar{r} \neq \bar{0}$) ή ομογενές ($\bar{r} = \bar{0}$).

2. Θεώρημα ύπαρξης & μοναδικότητας λύσης
συστήματος n -Δ.Ε πρώτης τάξης

Αν $f_i, f_{ij} = \frac{\partial f_i}{\partial x_j}$, $i, j = 1, \dots, n$, είναι συνεχείς

σε μία περιοχή $D \subseteq \mathbb{R}^{1+n}$, και

$$\bar{x}(t_0) = \bar{x}_0 \quad (x_1(t_0) = x_{10}, \dots, x_n(t_0) = x_{n0}) \quad (4)$$

με $(t_0, \bar{x}_0) \in D \implies \exists a > 0 : \underline{\exists \text{ μοναδική}}$

λύση του (1), που πληροί την (4)

β. Έστω η (γραμμική) Δ.Ε

$$y'' + (x^2 - 1)y' - xy = xe^x, \quad y = y(x) \quad (7)$$

Θέτουμε: $y = z_1, \quad y' = z_2$. Τότε γράφουμε:

$$\left\{ \begin{array}{l} z_1' = z_2 \\ z_2' = xz_1 - (x^2 - 1)z_2 + xe^x \end{array} \right\} \quad (8)$$

δηλαδή ένα (γραμμικό) σύστημα δύο Δ.Ε 1^{ης} τάξης, της μορφής (3):

$$\underline{\bar{z}'} = P(x)\bar{z} + \bar{r}(x), \quad \bar{z} = (z_1, z_2)^T$$

$$P(x) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ x & -x^2 + 1 \end{pmatrix}_{2 \times 2}, \quad \bar{r}(x) = \begin{pmatrix} 0 \\ xe^x \end{pmatrix}$$

Η Δ.Ε 2^{ης} τάξης, (7), είναι ισοδύναμη με το σύστημα των δύο Δ.Ε 1^{ης} τάξης, (8).

Γενικεύοντας, για μία γραμμική εξίσωση

$$y^{(n)} + p_{n-1}(x)y^{(n-1)} + \dots + p_0(x)y = r(x), \quad y = y(x) \quad (9)$$

Θέτουμε: $y = z_1, \quad y' = z_2, \dots, \quad y^{(n-1)} = z_n$, γράφουμε:

$$\left\{ \begin{array}{l} z_1' = z_2 \\ z_2' = z_3 \\ \vdots \\ z_n' = -p_0 z_1 - p_1 z_2 - \dots - p_{n-1} z_n \end{array} \right\} \quad (10)$$

δηλαδή ένα (γραμμικό) σύστημα n-Δ.Ε 1^{ης} τάξης, της μορφής (3):

$$\underline{\bar{z}}' = P(x) \underline{\bar{z}} + \bar{r}(x), \quad \underline{\bar{z}} = (z_1, \dots, z_n)^T$$

$$P(x) = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ -p_0 & -p_1 & \dots & \dots & -p_{n-1} \end{pmatrix}, \quad \bar{r}(x) = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ r(x) \end{pmatrix}$$

Η Δ.Ε n -τάξης, (9), είναι ισοδύναμη με το σύστημα των n -Δ.Ε 1ης τάξης, (10).

Άσκηση: Μετατρέψτε το σύστημα των παρακάτω Δ.Ε

$$x^{(3)} + x'' + y'' - x = 0$$

$$x = x(t), \quad y = y(t)$$

$$y'' + x + 2y' = 0$$

σε ένα ισοδύναμο σύστημα Δ.Ε 1ης τάξης

Συμπέρασμα: Κάθε Δ.Ε n -τάξης, γραμμική ή μη γραμμική, είναι ισοδύναμη με (ανάγεται σε) ένα σύστημα n -Δ.Ε 1ης τάξης, γραμμικών ή μη γραμμικών, αντίστοιχα.

4. Πρώτο ολοκλήρωμα - Ολοκληρωτική πολλαπλότητα
Τροχιά φάσης - Πορτραίτο φάσης

(first integral - integral manifold - phase trajectory -
phase portrait)

- Οι μεταβλητές $x_i(t)$, $i=1, \dots, n$ που εμφανίζονται στο σύστημα (1), ονομάζονται μεταβλητές φάσης (phase variables) του συστήματος, και ο χώρος των $x_1, \dots, x_n$ ονομάζεται χώρος φάσης (phase space) του συστήματος (επίπεδο φάσης (phase plane), αν $n=2$).

- Η ολική παράγωγος ως προς το χρόνο t , μιας συνάρτησης $F(x_1, \dots, x_n) : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, όπου $x_i = x_i(t)$, $i=1, \dots, n$ είναι οι μεταβλητές φάσης του συστήματος Δ.Ε (1), ονομάζεται τροχιακή παράγωγος της F ως προς το σύστημα (1), και συμβολίζεται με $\mathcal{L}_t F$, δηλαδή

$$\mathcal{L}_t F = \frac{dF}{dt} = \sum_{k=1}^n \frac{\partial F}{\partial x_k} x_k' = \sum_{k=1}^n \frac{\partial F}{\partial x_k} f_k(t, \bar{x}) \quad \left(\begin{array}{l} \text{orbital} \\ \text{derivative} \end{array} \right)$$

Έστω η ΔΕ

$$\ddot{x} + f(x) = 0, \quad x = x(t), \quad \text{"\cdot"} = \frac{d}{dt} \quad (11)$$

Σύμφωνα με τα παραπάνω, η (11) είναι ισοδύναμη με το σύστημα των δύο Δ.Ε 1ης τάξης

$$\begin{aligned} \dot{z}_1 &= z_2 \\ \dot{z}_2 &= -f(z_1) \end{aligned}, \quad \text{όπου } z_1 = x, \quad z_2 = \dot{x} \quad (12)$$

Με στόχο να πάρουμε μία εξίσωση της μορφής 457
 $f(z_1, z_2) = \Gamma = \text{σταθερά}$, που επαληθεύει το σύστημα
(12), δηλαδή μία εξίσωση $f(x, \dot{x}) = \Gamma$ που επαληθεύει
την Ε.Ε. (11), εργαζόμαστε στην εξίσωση ως εξής:

$$(11) \xrightarrow{-\dot{x}} \ddot{x} \dot{x} + f(x) \dot{x} = 0$$

$$\quad \quad \quad \uparrow$$

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\dot{x}^2}{2} \right) + f(x) \frac{dx}{dt} = 0 \xrightarrow{\cdot dt}$$

$$d \left(\frac{\dot{x}^2}{2} \right) + f(x) dx = 0 \xrightarrow{\int}$$

$$\frac{\dot{x}^2}{2} + \int f(x) dx = \Gamma = \text{σταθερά} \quad (13)$$

δηλαδή

$$f(x, \dot{x}) = \frac{\dot{x}^2}{2} + \int f(x) dx \quad \text{ή} \quad f(z_1, z_2) = \frac{z_2^2}{2} + \int f(z_1) dz_1$$

Η εξίσωση (13) επαληθεύει την Ε.Ε. (11) ή το σύστημα
(12) ($x = z_1, \dot{x} = z_2$), και η συνάρτηση $F: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$
καλείται πρώτο ολοκλήρωμα της (11) ή του (12).

Γενικότερα, ορίζουμε:

Η συνάρτηση $F(x_1, \dots, x_n): \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, όπου η εξίσωση

$F = \Gamma = \text{σταθερά}$, επαληθεύει το σύστημα Δ.Ε. (1),

ονομάζεται πρώτο ολοκλήρωμα του συστήματος.

(Εναλλακτικά, πρώτο ολοκλήρωμα ενός συστήματος Δ.Ε.
1ης τάξης, καλείται η συνάρτηση $F(\bar{x})$, που η τροχιακή
της παράγωγος, $\mathcal{L}F$, ως προς το σύστημα, είναι ίση με
μηδέν).

Η μονοπαραμετρική οικογένεια καμπύλων $F(\bar{x}) = \Gamma$,
 καλείται οδοκλήρωτική πολλαπλότητα του συστήματος
 Δ.Ε (1).

Η προβολή της καμπύλης που αντιστοιχεί σε μία συγκεκριμένη τιμή του Γ , στον n -διάστατο χώρο φάσεων, ονομάζεται τροχιά φάσης του συστήματος, και το σύνολο των τροχιών φάσης καλείται πορτραίτο φάσης του συστήματος.

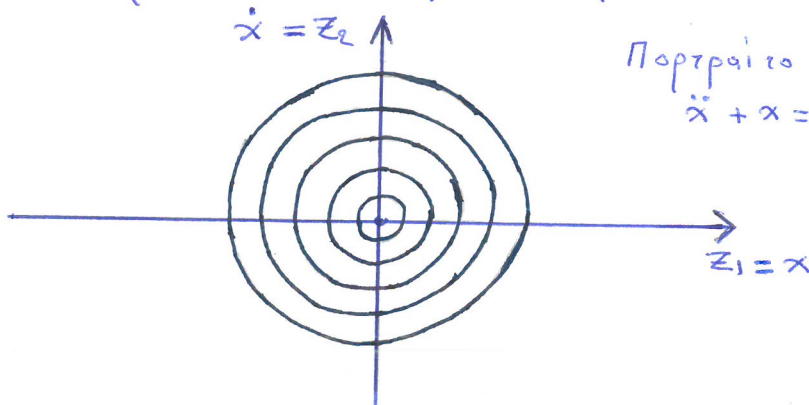
Για παράδειγμα, για το σύστημα (12) (ΕΓ. (11)),
 αν $f(z_1) = z_1$ ($f(x) = x$), το πρώτο οδοκλήρωμα είναι η συνάρτηση

$$F(z_1, z_2) = \frac{z_1^2}{2} + \frac{z_2^2}{2} \quad \left(F(x, \dot{x}) = \frac{x^2}{2} + \frac{\dot{x}^2}{2} \right)$$

και οι τροχιές φάσης είναι η προβολές των καμπύλων της οδοκλήρωτικής πολλαπλότητας στο επίπεδο φάσης (z_1, z_2)

$$F(\bar{z}) = \frac{z_1^2}{2} + \frac{z_2^2}{2} = \Gamma \quad (\Gamma > 0),$$

δηλαδή ομόκεντροι κύκλοι με κέντρο το $(0, 0)$ και ακτίνα $\sqrt{2\Gamma}$

Πορτραίτο φάσης της $\ddot{x} + x = 0$ (αρμονική ταλάντωση).

Όλοι οι κύκλοι, $\forall$ τιμή του Γ , αποτελούν το πορτραίτο φάσης του συστήματος (12)

Αν $f(z_1) = \sin z_1$ ($f(x) = \sin x$), τότε το πρώτο ολοκλήρωμα του συστήματος (12) (Εξ. (11)) είναι η συνάρτηση

$$F(z_1, z_2) = -\cos z_1 + \frac{z_2^2}{2} \quad \left(f(x, \dot{x}) = -\cos x + \frac{\dot{x}^2}{2} \right)$$

και οι τροχιές φάσης έχουν εξίσωση

$$F(\bar{z}) = -\cos z_1 + \frac{z_2^2}{2} = \Gamma, \quad \Gamma \in \mathbb{R}.$$

5. Θεμελιώδεις λύσεις γραμμικών συστημάτων Δ.Ε

Ομογενή συστήματα

Έστω το ομογενές γραμμικό σύστημα (3):

$$\bar{x}' = P(t) \bar{x}, \quad \bar{x} = (x_1, \dots, x_n)^T, \quad x_i = x_i(t), \quad i=1, \dots, n$$

$$P(t) = (p_{ij}(t)), \quad i, j=1, \dots, n$$

Καθώς

$$f_i(t, \bar{x}) = p_{i1}(t)x_1 + \dots + p_{in}(t)x_n, \quad i=1, \dots, n$$

και $\frac{\partial f_i}{\partial x_j} = p_{ij}(t), \quad i, j=1, \dots, n$

αν $p_{ij}(t), i, j=1, \dots, n$ είναι συνεχείς συναρτήσεις του t σε ένα διάστημα (a, b) , τότε και οι $f_i, f_{ij}, i, j=1, \dots, n$

είναι συνεχείς στο $(a, b) \times \mathbb{R}^n \subseteq \mathbb{R}^{1+n}$, και το Θεώρημα

Υπερτίτης-Μοναδικότητας ισχύει για ένα Π.Λ.Τ σε οποιοδήποτε σημείο $(t_0, \bar{x}_0) \in (a, b) \times \mathbb{R}^n$.

Έχουμε τώρα το ακόλουθο Θεώρημα:

Αν $\bar{v}_1(t), \dots, \bar{v}_n(t)$ λύσεις ενός γραμμικού ομογενούς συστήματος $\bar{x}' = P(t)\bar{x}$, $P(t) = (p_{ij}(t))$, $i, j = 1, \dots, n$, όπου οι $p_{ij}(t)$ είναι συνεχείς συναρτήσεις του t σε ένα διάστημα (a, b) και $\det(\bar{v}_1, \dots, \bar{v}_n)(t_0) \neq 0$ για ένα $t_0 \in (a, b)$, τότε, κάθε λύση του συστήματος γράφεται σαν μοναδικός γραμμικός συνδυασμός $c_1 \bar{v}_1(t) + \dots + c_n \bar{v}_n(t)$, $c_i \in \mathbb{R}$, $i=1, \dots, n$.

Απόδειξη:

- Έστω μια λύση του γραμμικού ομογενούς συστήματος, $\bar{\varphi}(t) = (\varphi_1(t), \dots, \varphi_n(t))^T$. Τότε η $\bar{\varphi}(t)$ είναι λύση του

$$\text{Π.Α.Τ : } \bar{x}' = P(t)\bar{x}, \quad \bar{x}(t_0) = (\varphi_1(t_0), \dots, \varphi_n(t_0))^T = \bar{x}_0 \quad (14)$$

- Επίσης, λόγω γραμμικότητας, ο γραμμικός συνδυασμός

$$\bar{\psi}(t) = c_1 \bar{v}_1(t) + \dots + c_n \bar{v}_n(t) = \Phi(t)\bar{c} \quad (15)$$

με $\Phi(t) = (\bar{v}_1(t), \dots, \bar{v}_n(t))_{n \times n}$ και $\bar{c} = (c_1, \dots, c_n)^T$, είναι λύση του συστήματος.

- Απαιτώνας τώρα

$$\bar{\psi}(t_0) = \Phi(t_0)\bar{c} = \bar{x}_0 \quad (16)$$

καθώς $\det \Phi(t_0) \neq 0$ (από υπόθεση), το σύστημα (16) έχει μοναδική λύση $\bar{c}_0 = (c_{10}, \dots, c_{n0})^T$. Συνεπώς,

η $\bar{\psi}_0(t) = c_{10} \bar{v}_1(t) + \dots + c_{n0} \bar{v}_n(t)$ είναι λύση του Π.Α.Τ (14)

- Καθώς τώρα $p_{ij}(t)$, $i, j=1, \dots, n$, συνεχείς για $t \in (a, b)$ (από υπόθεση), από το θεώρημα Υπαρξης - Μοναδικότητας, έχουμε ότι το Π.Α.Τ (14) έχει μοναδική λύση σε ένα διάστημα $(t_0 - a, t_0 + a)$, $a > 0$.

Άρα $\bar{\psi}(t) = \bar{\psi}_0(t) = c_{10} \bar{v}_1(t) + \dots + c_{n0} \bar{v}_n(t)$,

δηλαδή κάθε λύση του συστήματος γράφεται σαν μοναδικός γραμμικός συνδυασμός των $\bar{v}_i(t)$, $i=1, \dots, n$. □

Βάσει του παραπάνω θεωρήματος, διατυπώνουμε τώρα την ακόλουθη Πρόταση, που αφορά στις Θεμελιώδεις λύσεις ενός γραμμικού, ομογενούς συστήματος ΔΕ:

Αν $\bar{v}_i(t)$, $i=1, \dots, n$ λύσεις ενός γραμμικού ομογενούς συστήματος $\bar{x}' = P(t)\bar{x}$, $P(t) = (p_{ij}(t))$, $i, j = 1, \dots, n$, με $p_{ij}(t)$ συνεχείς συναρτήσεις του t σε ένα διάστημα (a, b) και $\det(\bar{v}_1, \dots, \bar{v}_n)(t) \neq 0$, $\forall t \in (a, b)$, τότε, οι $\bar{v}_i(t)$, $i=1, \dots, n$ είναι γραμμικά ανεξάρτητες και κάθε λύση του συστήματος γράφεται ως

$$\boxed{\bar{x}(t) = \Phi(t) \bar{c}} \tag{17}$$

$$\Phi(t) = (\bar{v}_1(t), \dots, \bar{v}_n(t))_{n \times n}, \bar{c} = (c_1, \dots, c_n)^T$$

με $\bar{c}$ μοναδικό.

Οι $\bar{v}_1(t), \dots, \bar{v}_n(t)$ καλούνται θεμελιώδεις λύσεις του συστήματος (fundamental set of solutions) (παράχουν το χώρο των λύσεων - βάση λύσεων) και το $n \times n$ μητρώο $\Phi(t)$ θεμελιώδης πίνακας λύσεων του συστήματος (fundamental matrix). Η (17) ονομάζεται και γενική λύση.

Μη ομογενή συστήματα

Αν έχουμε τις θεμελιώδεις λύσεις $\bar{v}_i(t)$, $i=1, \dots, n$, ενός γραμμικού ομογενούς συστήματος ΔΕ: $\bar{x}' = P(t)\bar{x}$, τότε καθώς $\frac{d\bar{v}_i}{dt} = P\bar{v}_i$, $i=1, \dots, n$, για το θεμελιώδη πίνακα του συστήματος, $\Phi(t) = (\bar{v}_1, \dots, \bar{v}_n)_{n \times n}$, ισχύει ότι

$$\boxed{\frac{d\Phi}{dt} = P \cdot \Phi} \quad (18)$$

Παραγωγίζοντας την επίσημη $\Phi\Phi^{-1} = I_{n \times n}$ (ο Φ^{-1} υπάρχει καθώς $\det \Phi \neq 0 \quad \forall t \in (a, b)$ όπου οι $p_{ij}(t)$, $i, j=1, \dots, n$ είναι συνεχείς), παίρνουμε (λόγω της (18))

$$\frac{d(\Phi\Phi^{-1})}{dt} = P\Phi\Phi^{-1} + \Phi \frac{d\Phi^{-1}}{dt} = P + \Phi \frac{d\Phi^{-1}}{dt} = 0$$

$$\text{ή} \quad \boxed{\frac{d\Phi^{-1}}{dt} = -\Phi^{-1}P} \quad (19)$$

Έτσι, για ένα γραμμικό μη ομογενές σύστημα ΔΕ (ΕΤ. (3)), $\bar{x}' = P(t)\bar{x} + \bar{r}(t)$, έχουμε

$$\frac{d\bar{x}}{dt} = P\bar{x} + \bar{r} \xrightarrow{\cdot \Phi^{-1}} \Phi^{-1} \frac{d\bar{x}}{dt} = \Phi^{-1}P\bar{x} + \Phi^{-1}\bar{r} \rightarrow$$

$$\Phi^{-1} \frac{d\bar{x}}{dt} - \Phi^{-1}P\bar{x} = \Phi^{-1}\bar{r} \xrightarrow{(19)} \frac{d(\Phi^{-1}\bar{x})}{dt} = \Phi^{-1}\bar{r} \xrightarrow{\int dt}$$

$$\Phi^{-1}\bar{x} = \bar{c} + \int \Phi^{-1}\bar{r} dt \xrightarrow{\cdot \Phi}$$

$$\boxed{\bar{x}(t) = \Phi(t)\bar{c} + \Phi(t) \int \Phi^{-1}(t)\bar{r}(t) dt} \quad (20)$$

Καθώς Φ $\bar{g}$ απεικονίζει τη γενική λύση του ομογενούς συστήματος (ΕΦ. (17)), ο δεύτερος όρος του δεξιού μέλους της ΕΦ. (20)

$$\Phi(t) \bar{g}(t), \quad \bar{g}(t) = \int \Phi^{-1}(t) \bar{r}(t) dt \quad (21)$$

είναι μία μερική λύση του μη ομογενούς συστήματος.

Ο υπολογισμός της $\bar{g}(t)$, γίνεται:

α. Από τον τύπο της, δηλαδή βρίσκουμε τον αντίστροφο του θεμελιώδους πίνακα, $\Phi^{-1}(t)$, πολλαπλασιάζοντας με $\bar{r}(t)$ και ολοκληρώνοντας το προκύπτον διάνυσμα ως προς t ,

β. Παραγωγίζοντας τον τύπο της $\bar{g}(t)$, δηλαδή

$$\bar{g}'(t) = \Phi^{-1}(t) \bar{r}(t) \xrightarrow{\cdot \Phi} \Phi(t) \bar{g}'(t) = \bar{r}(t) \quad (22)$$

Έτσι η $\bar{g}(t)$ προκύπτει από την ολοκλήρωση των λύσεων του συστήματος (22) ($\det \Phi(t) \neq 0$). (Το σύστημα (22) ολοκληρώνεται και από την απαίτηση-υπόθεση ότι το διάνυσμα

$\Phi(t) \bar{g}(t)$, $\bar{g}(t) = (g_1(t), \dots, g_n(t))^T$ είναι λύση του μη ομογενούς συστήματος),

Παρατηρήστε ότι το σύστημα (22), είναι αυτό που δίνει τις άγνωστες συναρτήσεις $f_i(t)$, $i=1, \dots, n$ που εμπεριέχονται στη μερική λύση μιας γραμμικής μη ομογενούς Δ.Ε η-τάξης, $\sum_{i=1}^n \gamma_i f_i$ ($\gamma_i(t)$ λύσεις της ομογενούς), οι οποίες στην απλοποιημένη θεωρία υπολογίζονται μέσω της μεθόδου μεταβολής των παραμέτρων.

Πράγματι, καθώς η Δ.Ε. n -τάξης ανάχεται σε ένα σύστημα n -Δ.Ε. 1ης τάξης με μεταβλητές φάσης

$$z_1 = y, \quad z_2 = y', \quad \dots, \quad z_n = y^{(n-1)} \quad (y = y(t))$$

αν $y_1(t), \dots, y_n(t)$ είναι θεμελιώδεις λύσεις της ομογενούς, η j -θεμελιώδης λύση του αντίστοιχου συστήματος, ($j=1, \dots, n$ (η j -στήλη του θεμελιώδους πίνακα $\Phi(t)$)), είναι:

$$(y_j, y_j', \dots, y_j^{(n-1)})^T, \text{ δηλαδή ο } \Phi(t) \text{ είναι ο πίνακας}$$

Wronski των $\{y_1, \dots, y_n\}$. Επίσης, οι άγνωστοι στο σύστημα (22) είναι οι συνιστώσες του διανύσματος

$(f_1', \dots, f_n')^T$ και το δεξιό μέλος είναι το διάνυσμα

$$(0, \dots, 0, r(t))^T.$$

Άσκηση

Αποδείξτε ότι για την γραμμική ομογενή Δ.Ε. n -τάξης

$$y^{(n)} + p_{n-1}(x)y^{(n-1)} + \dots + p_1(x)y' + p_0(x)y = 0$$

με $p_i(x)$, $i=0, \dots, n-1$ συνεχείς συναρτήσεις του x σε διάστημα (a, b) , αν $y_1, \dots, y_n$ είναι γραμμικά ανεξάρτητες λύσεις της εξίσωσης, τότε κάθε λύση της γράφεται σαν μοναδικός γραμμικός συνδυασμός των y_i , $i=1, \dots, n$.

(Μην χρησιμοποιήσετε την αναγωγή της εξίσωσης σε σύστημα n -Δ.Ε. 1ης τάξης).